

Sygn. akt I C 1473/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 26 lutego 2014r

Sąd Rejonowy w Oleśnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Adrian Paluch

Protokolant Agnieszka Mazur

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014r w Oleśnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko (...) **S.A w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.Aw W. na rzecz powódki A. M. kwotę 13.300 zł (trzynaście tysięcy trzysta złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od:

- kwoty 13.000,00 zł od dnia 15.06.2012 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 300,00 zł od dnia 07.08.2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej, na rzecz powódki kwotę 4.531,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Oleśnicy - kwotę 301,74 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Z/ - kal 21 dni

26.02.2014r

Sygn. akt I C 1473/12

UZASADNIENIE

Powódka A. M. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A.z/s w W.(...) Centrum (...)we W. kwoty 13.000,00 zł tytułem dopłaty do dotychczas przyznanego jej zadośćuczynienia związanego ze skutkami wypadku komunikacyjnego, któremu uległa w dniu 27.03.2012 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15.06.2012 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu wg norm prawem przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4.800, 00 zł oraz 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Następnie powódka rozszerzyła żądanie o kwotę 270,00 zł tytułem odszkodowania za wydatki poniesione w związku z podjętym leczeniem.

W uzasadnieniu powódka, że w dniu 27.03.2012 r. na ul. (...)w miejscowości K.doszło do zdarzenia, w którym kierujący samochodem osobowym marki P.nr rej (...), wykonując nieprawidłowo manewr wyprzedzania doprowadził do zderzenia z pojazdem, marki C.nr rej (...), kierowanym przez powódkę. W następstwie przedmiotowej kolizji,

powódka, na skutek odczuwalnych silnych dolegliwości bólowych karku i głowy, oraz towarzyszącemu tym bólom uczuciu drętwienia kończyn górnych, w dniu 29.03.2012 r. trafiła do Wojewódzkiego Szpitala (...) przy ul. (...) we W.. W szpitalu tym po przeprowadzeniu niezbędnych badań, odniesione przez powódkę dolegliwości zdiagnozowane zostały, jako następstwa skręcenia i naderwania kręgosłupa szyjnego, co w konsekwencji skutkowało zaleceniem noszenia kołnierza ortopedycznego oraz kontynuowaniem dalszego leczenia specjalistycznego. Po rozpoczęciu leczenia specjalistycznego, powódka zwróciła się o pomoc w dochodzeniu należnych roszczeń odszkodowawczych od pozwanego Zakładu do (...) Centrum (...). Pełnomocnik powódki w jej imieniu pismem z dnia 14.05.2012 r. zgłosił do pozwanego Zakładu roszczenia odszkodowawcze dotyczące szkody osobowej powódki w kwocie 15.000,00 zł, ustalając kwotę zadośćuczynienia w oparciu o dokumentację medyczną, z której wynikał rozmiar i charakter odniesionych obrażeń oraz pozostałe roszczenia odnośnie poniesionych kosztów leczenia w kwocie 313,66 zł.

W odpowiedzi na pismo pozwany Zakład pismem z dnia 01.06.2012 r. poinformował pełnomocnika powódki o przyznaniu na jej rzecz jedynie kwoty 2.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, kwoty 313,66 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz kwoty 200,00 zł przyznanej jako ryczałt przeznaczony na dalsze koszty leczenia.

W odpowiedzi na pismo pozwanego, pełnomocnik powódki pismem z dnia 21.06.2012 r. wysłał pozwanemu wezwanie do zapłaty, w którym podtrzymał żądanie wypłaty zadośćuczynienia w łącznej wysokości 15.000,00 zł (dopłata 13.000,00 zł) oraz dalsze roszczenia odnośnie kosztów leczenia w kwocie 260,00 zł. Uzasadniając kwotę roszczenia pełnomocnik powódki powołał się na m.in. orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 marca 2007 r. sygn. akt V ACa 142/07), zgodnie z którym za adekwatne do rozmiaru szkody uznał zadośćuczynienie w kwocie 15.000,00 zł, jeśli powódka doznała w wypadku lekkiego urazu kręgosłupa, który winien być korygowany jedynie ćwiczeniami gimnastycznymi. Zwrócono przy tym uwagę pozwanemu, iż twierdzenia o rzekomym ustaleniu wysokości zadośćuczynienia z uwzględnieniem okoliczności związanych z następstwem uszkodzenia ciała czy rozstroju zdrowia nie zostały przez pozwanego udowodnione ani nawet nie zostały uprawdopodobnione. W uzupełnieniu wezwania została przesłana pozwanemu dalsza dokumentacja medyczna powódki.

W odpowiedzi na wezwanie, Zakład decyzją z dnia 13.07.2012 r. zwrócił powódce koszty leczenia oraz złożył propozycję ugody dotyczącą wypłaty zadośćuczynienia i kosztów leczenia w wysokości łącznej 5.000,00 zł, skorygowane o wcześniejsze wypłaty kwot na rzecz powódki.

Pełnomocnik powódki w odpowiedzi na pismo pozwanego podtrzymał swoje stanowisko co do kwoty 15.000,00 zł powołując się w uzasadnieniu na orzeczenia sądów, które w podobnych sytuacjach faktycznych przyznawały zadośćuczynienia w granicach przez powódkę określonych. Nadto przesłano pozwanemu dalszą dokumentację medyczną powódki oraz zgłoszono kolejne roszczenia dotyczące poniesionych kosztów leczenia w wysokości 1.380,00 zł.

W odpowiedzi na wezwanie pozwany zwrócił pozwanej koszty leczenia w kwocie 1.380,00 zł i przedstawił propozycję ugody co do wypłacenia łącznej kwoty odszkodowania 6.500,00 zł.

W odpowiedzi na pozew z dnia 15 stycznia 2013 r. pełnomocnik strony pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, wskazując jednak, że bezspornym jest, że odpowiada za skutki wypadku jakiemu uległa powódka.

Zarzucił, że wskazany przez powódkę związek przyczynowy pomiędzy wypadkiem a opisanymi w pozwie dolegliwościami nie były na tyle intensywne, iż mogłyby się utrzymywać przez tak długi okres czasu. A dokumentacja fotograficzna szkody wskazuje na otarcie się pojazdów jadących w tym samym kierunku co wyklucza narażenie kręgosłupa powódki na tak duże przeciążenie w momencie zetknięcia się pojazdów. Nadto strona pozwana zarzuciła rozbieżności pomiędzy wynikami badań i diagnozami lekarskimi wydanymi tuż po wypadku, gdy powódka trafiła do (...) w Wojewódzkim Szpitalu (...) a wynikami i diagnozami wydanymi później, z których wynika, że po wypadku nie stwierdzono zmian w kręgosłupie szyjnym ani ubytków neurologicznych, a w późniejszym czasie stwierdzono zniesienie lordozy, drętwienie kończyn, itp. Co wzbudza wątpliwości co do stopnia i rodzaju doznanych urazów podczas zdarzenia z dnia 27.03.2012 r. W związku z tym wypłacona kwota 2.000 zł zadośćuczynienia oraz zwrot

kosztów leczenia wyczerpuje całość roszczeń powódki z tego tytułu. Strona pozwana kwestionowała również wysokość kosztów zastępstwa procesowego podnosząc, iż były za wysokie.

Sąd ustalił:

Niesporne między stronami było, że powódka w dniu 27.03.2012 r. uczestniczyła w kolizji drogowej na ul. (...) w miejscowości K., w której kierujący samochodem osobowym marki P. nr rej (...), wykonując nieprawidłowo manewr wyprzedzania doprowadził do zderzenia z pojazdem, marki C. nr rej (...), kierowanym przez powódkę w wyniku którego doznała urazu kręgosłupa.

Niesporne było także, iż za skutki tego wypadku odpowiada strona pozwana w ramach ubezpieczenia OC, które miał sprawca wypadku oraz, że w ramach likwidacji szkody wypłaciła powódce kwotę 2.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz zwróciła poniesione przez nią koszty leczenia w łącznej kwocie 1.953,66 zł.

W wyniku zdarzenia drogowego z dnia 27.03.2012 r. powódka doznała urazu głowy z niewielkim zespołem nerwicowym pourazowym, z pobolewaniami i zawrotami głowy oraz urazu skrętnego odcinka szyjnego kręgosłupa, z zaznaczonym podwichnięciem C4-C5 – z przewlekłym zespołem bólowym szyjnym korzeniowym typu cervicalgii, z zaznaczoną rwą brakowo-ramieniową lewostronną.

Doznany przez nią uszczerbek na zdrowiu wynosi 9%, z tego zespół nerwicowy pourazowy stanowi 1 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, natomiast zespół bólowy szyjny typu cervicalgii, z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości i rwą barkowo-ramieniową lewostronną wynosi 8% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód:

- opinia biegłych lekarzy, k. 114;

W następstwie zdarzenia z dnia 27.03.2012 r. powódka do chwili obecnej odczuwa bóle kręgosłupa i głowy. Drętwieje jej lewa ręka. Odczuwa mrowienie. Od wypadku nie jeździ na rowerze, ani na nartach mimo, że przed wypadkiem aktywnie korzystała z tych form wypoczynku.

Po wypadku korzystała z pomocy innych osób w czynnościach domowych.

Dowód:

- zeznania powódki, k. 134-135;

W dniach 09.04.2013 r. oraz 06.05.2013 r. powódka korzystała z usług medycznych, związanych z leczeniem następstw wypadku z dnia 27.03.2012 r. Za usługi te zapłaciła łącznie 300 zł.

Dowód:

- faktura VAT, k.106;

- zapis konsultacji medycznej oraz rachunek, k.107-108;

Pełnomocnik powódki w jej imieniu pismem z dnia 14.05.2012 r. zgłosił do pozwanego Zakładu roszczenia odszkodowawcze dotyczące szkody osobowej powódki w kwocie 15.000,00 zł – tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 313,66 zł tytułem poniesionych przez powódkę kosztów leczenia.

Pismem z dnia 01.06.2012 r. pozwany zakład ubezpieczeń poinformował pełnomocnika powódki o przyznaniu na jej rzecz jedynie kwoty 2.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, kwoty 313,66 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz kwoty 200,00 zł przyznanej jako ryczałt przeznaczony na dalsze koszty leczenia.

W odpowiedzi na pismo pozwanego, pełnomocnik powódki podtrzymał żądanie w zakresie wypłaty zadośćuczynienia w łącznej wysokości 15.000,00 zł (dopłata 13.000,00 zł), a także wskazał na dalsze roszczenia dotyczące kosztów leczenia w kwocie 260,00 zł.

W odpowiedzi na to wezwanie, pozwany zakład ubezpieczeń, decyzją z dnia 13.07.2012 r. zwrócił powódce koszty leczenia oraz złożył propozycję ugody dotyczącą wypłaty zadośćuczynienia i kosztów leczenia w wysokości łącznej 5.000,00 zł, skorygowane o wcześniejsze wypłaty kwot na rzecz powódki.

Pełnomocnik powódki w odpowiedzi na pismo pozwanego podtrzymał swoje stanowisko co do kwoty 15.000,00 zł oraz przesłał pozwanemu dalszą dokumentację medyczną powódki oraz zgłoszono kolejne roszczenia dotyczące poniesionych kosztów leczenia w wysokości 1.380,00 zł.

W odpowiedzi na wezwanie pozwany zwrócił pozwanej koszty leczenia w kwocie 1.380,00 zł i przedstawił propozycję ugody co do wypłacenia łącznej kwoty odszkodowania 6.500,00 zł.

Dowód:

- korespondencja stron, k.14-15, k.20-22, k.24-26, k.31

Ustalając powyższe Sąd oparł się na sporządzonych w sprawie opiniach biegłych (głównej i uzupełniającej). Dowodom tym w całości dał wiarę. Zostały one bowiem sporządzone przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą i doświadczeniem zawodowym, są przy tym jasne, pełne i należyście uzasadnione. Barak jest zatem podstaw do kwestionowania ich wartości dowodowej. Sąd dał również wiarę zeznaniom powódki, gdyż są one logiczne i spójne. Powódka w sposób szczerzy i przekonujący przedstawiła następstwa zdarzenia drogowego, w wyniku którego doznała opisanych w pozwie obrażeń. Sąd nie znalazł także podstaw do zakwestionowania złożonych do akt dokumentów, których prawdziwość nie była przez żadną ze stron kwestionowana.

Sąd zważył:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Mając na względzie zakres w jakim okoliczność faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia w sprawie były między stronami sporne – zważyć należy, że w zasadzie jedynym elementem wymagającym omówienia jest zakres wyrządzonej powódce krzywdy i wysokość należnego jej z tego tytułu zadośćuczynienia. Krótkiego omówienia wymaga również kwestia wysokości należnego jej odszkodowania, a to w kontekście faktu orozszerzenia przez nią powództwa. Natomiast nie wymaga odniesienia się sama kwestia zaistnienia wypadku i odpowiedzialność pozwanej za jego skutki, albowiem kwestia ta nie była między stronami sporna.

Odnosząc się do kwestii zadośćuczynienia wskazać należy, że art. 445 §1 kc (w zw. z 444 §1) kc przewiduje, iż ma być ono „odpowiednie”. Zatem wysokość kwoty jest elementem uznaniowym, ale powoduje to jednak przyjęcie, że ustalenie takie może nie być dowolne. Jej ustalenie wymaga zatem uwzględnienia wszystkich okoliczności mogących mieć znaczenie w sprawie. Kryteria te powinny też być ustalone indywidualnie w związku z konkretną osobą pokrzywdzoną. Nie można więc wprost odnosić się do innych orzeczeń sądowych w analogicznych sprawach - a wysokość przyznanego zadośćuczynienia musi być ustalona dla konkretnej sprawy w oparciu o poczynione w niej ustalenia.

Niewątpliwie znaczenie przy ocenie będą zaś miały także okoliczności jak:

- wiek poszkodowanego
- rodzaj i rozmiar obrażeń
- stopień cierpień fizycznych i psychicznych

- czas trwania tych cierpień
- nieodwracalność następstw wypadku
- skutki uszczerbku na przyszłość – a także szereg innych okoliczności danej sprawy podnoszonych przez strony.

W tym kontekście niewątpliwie bardzo ważnym elementem jest ustalenie stopnia trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu określonego przez biegłych w sposób procentowy. Daje to bowiem pewien obiektywny element, który dodatkowo może być „porównywalny” – a zatem prowadzić do pewnego ujednoczenia przyznawanych kwot. Oczywiście ten element musi być rozpatrywany w kontekście wszystkich innych aspektów sprawy - ale też można wskazać, że (przy uwzględnieniu tych elementów) zadośćuczynienia przyznawane ofiarom wypadków komunikacyjnych wahają się od 1.500zł do 2.500zł „za” 1% uszczerbek na zdrowiu. Nie są to wprawdzie kwoty graniczne, gdyż nie są elementem żadnego „taryfikatora zadośćuczynień”, ale są elementem porównawczym brany pod uwagę przy ocenie stopnia skutków wypadku.

W niniejszej sprawie dolegliwości jakich doznała powódka mają charakter długotrwały. Wynika to wprost z opinii biegłych. Doznany przez nią uszczerbek wyniósł 9%.

Powódka doznała urazu głowy z niewielkim zespołem nerwicowym pourazowym, z pobolewaniami i zawrotami głowy oraz urazu skrętnego odcinka szyjnego kręgosłupa, z zaznaczonym podwichnięciem C4-C5 – z przewlekłym zespołem bólowym szyjnym korzeniowym typu cervicalgii, z zaznaczoną rwą brakowo ramieniową lewostronną. Dolegliwości te mają charakter długotrwały i do chwili obecnej skutkują dolegliwościami bólowymi kręgosłupa oraz głowy. Drętwieje jej lewa ręka, a także odczuwa mrowienie.

Biorąc zatem pod uwagę wiek powódki, rodzaj i rozmiar doznanych przez nią obrażeń, stopień cierpień psychicznych i fizycznych, czas trwania tych cierpień, nieodwracalność następstw, Sąd doszedł do przekonania, że sumą odpowiednią w rozumieniu art. 445§1 k.c. będzie kwota 15.000 zł. Powódka otrzymała dotychczas od pozwanego kwotę 2.000 zł, stąd też żądanie jej należało uwzględnić, co do dalszej kwoty 13.000 zł.

Z kolei odnosząc się do kwestii żądania odszkodowania (za szkodę majątkową), to stwierdzić należy, że powódka w sposób należyty udokumentowała wydatki poniesione na leczenie, będące następstwem zdarzenia drogowego, w którym brała udział. Z przedłożonych przez nią dokumentów(faktury oraz rachunku) wynika, że z tego tytułu poniosła łącznie szkodę w wysokości 300 zł. Żądanie to należało zatem uwzględnić w oparciu o przepis art. 444§1 k.c.

III. O odsetkach rozstrzygnięto na zasadzie art. 481 k.c., przyjmując, że w stosunku do żądania obejmującego zadośćuczynienie pozostaje w opóźnieniu od dnia 15.06.2012 r. (a więc od daty wezwania jej do spełnienia świadczenia), natomiast w stosunku do żądania obejmującego odszkodowanie w kwocie 300 zł od dnia 07.08.2013 r., a więc od daty skutecznego rozszerzenia powództwa o tą kwotę.

IV. O kosztach postępowania rozstrzygnięto na zasadzie art. 98 k.p.c.